

АНАЛІЗ ПРОГРАМ ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ ДЛЯ ДІТЕЙ ІЗ ПЛОСКО-ВАЛЬГУСНОЮ ДЕФОРМАЦІЄЮ СТОП У МЕЖАХ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ ДИТЯЧИХ ДОШКІЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Уляна ПРИСЯЖНЮК, Андрій ВОВКАНИЧ

*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського, м. Львів, Україна*

Вступ. Останніми роками відбувається значне зростання захворювань опорно-рухового апарату у дітей [1], зокрема увагу привертає стан здоров'я стоп у дітей дошкільного віку. Найпоширенішими патологіями стоп є плоскостопість, а також плоско-вальгусна деформація стоп, рідше трапляється варусна деформація стоп.

У нашій країні активно працюють спеціалізовані дитячі дошкільні заклади (ДДЗ), до них належать установи, які мають достатньо вузькі спеціалізації, зокрема для дітей із порушенням психо-мовного розвитку, порушенням слуху, порушенням розвитку опорно-рухового апарату (ОРА) та ін. Важливим складником їх діяльності є фізична терапія (ФТ), ефективність якої залежить, зокрема, від того, які програми застосовують.

Мета – проаналізувати наявні програми ФТ для дітей із плоско-вальгусною деформацією стоп, які застосовують у межах ДДЗ.

Методи дослідження: аналіз та узагальнення даних спеціальної наукової та методичної літератури стосовно програм ФТ для дітей із плоско-вальгусною деформацією стоп та можливості застосування цих програм у межах спеціалізованого ДДЗ.

Результати. Спеціалізовані ДДЗ займаються не лише вихованням та навчанням дітей, а й приділяють значну увагу фізичному здоров'ю дошкільнят. Основними проблемами, які виникають під час проведення ФТ в межах спеціалізованого ДДЗ, є відсутність затверджених програм ФТ, а також відсутність у більшості закладів фізичних терапевтів, унаслідок чого фізичною терапією дітей займаються здебільшого вчителі фізичного виховання (ФВ). Програми ФТ, які застосовують у ДДЗ, розробляють самостійно вчителі ФВ та затверджують у межах ДДЗ. Такі програми формують під патологію, яка наявна в дітей. Здебільшого в дітей з патологією стоп у патологічний процес залучений і хребет. Сучасні розроблені програми ФТ містять основний метод ФТ – ЛФК [3], а також потребують наявності додаткового інвентарю [2] та застосування масажу [4]. Дитячі дошкільні заклади не забезпечені додатковим інвентарем, окрім того проводити масаж дітям із патологіями ОРА в межах дошкільного закладу згідно з програм ФТ в середньому 3 рази на тиждень є неможливо.

Висновок. З огляду на це, вважаємо, що наявні програми ФТ є недостатньо досконалими та потребують оновлення, доцільно запропонувати програму, яка складатиметься з легких, але ефективних терапевтичних вправ, а також сприятиме усуненню патології стоп та спини.

Ключові слова: діти, плоско-вальгусна деформація стоп, програми фізичної терапії, спеціалізований дитячий дошкільний заклад.

Список використаних джерел

1. Авраменко Н. Б. Перевірка ефективності програми фізичної реабілітації дітей із плоско-вальгусною деформацією стоп / Авраменко Н. Б., Беспалова О. О. // Здоров'я людини в сучасному культурно-освітньому просторі. – Суми, 2018. – С. 80–83.
2. Звіряка О. М. Практикум з теорії і методики лікувальної фізичної культури / Звіряка О. М., Корж Ю. М. – Суми, 2007. – 174 с.

3. Корж Ю. М. Програма фізичної реабілітації дітей дошкільного віку з порушенням постави та вальгусною деформацією стоп / Корж Ю. М., Звіряка О. – Суми : СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2015. – Т. 2. – С. 90–93.

4. Менська М. С. Фізична реабілітація дітей з вальгусною деформацією нижніх кінцівок / Менська М. С., Беспалова О. О. – Суми : Сумський держ. пед. ун-т ім. А. С. Макаренка, 2016. – 67 с.